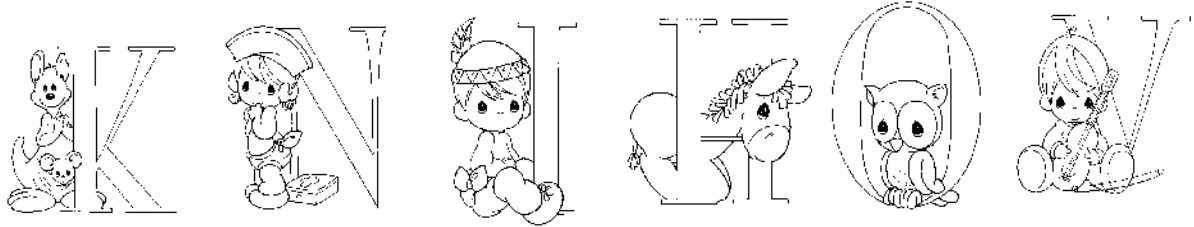

JINAČOVICKÝ

Vydává Obecní knihovna Jinačovice. 4. ročník. Toto číslo vyšlo v říjnu 2007.

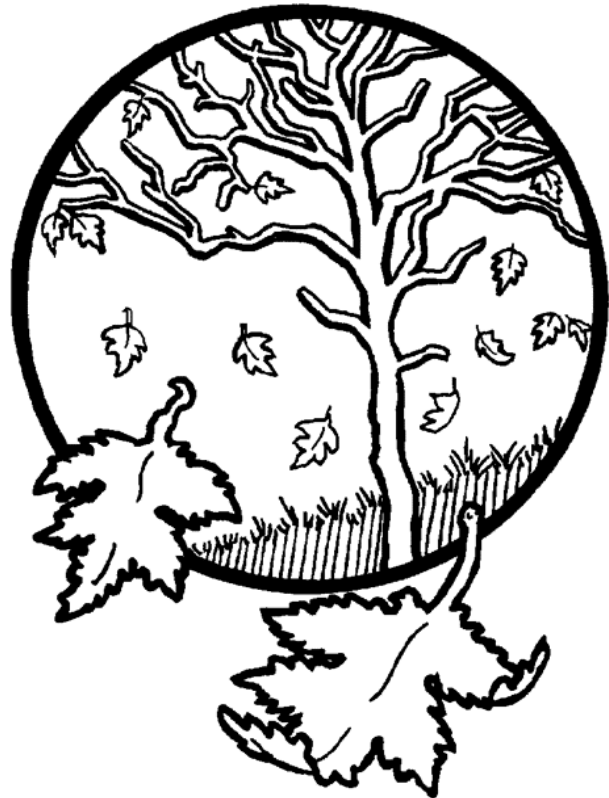
Nauč se podzimní říkanku:

Sluníčko zachází za hory,

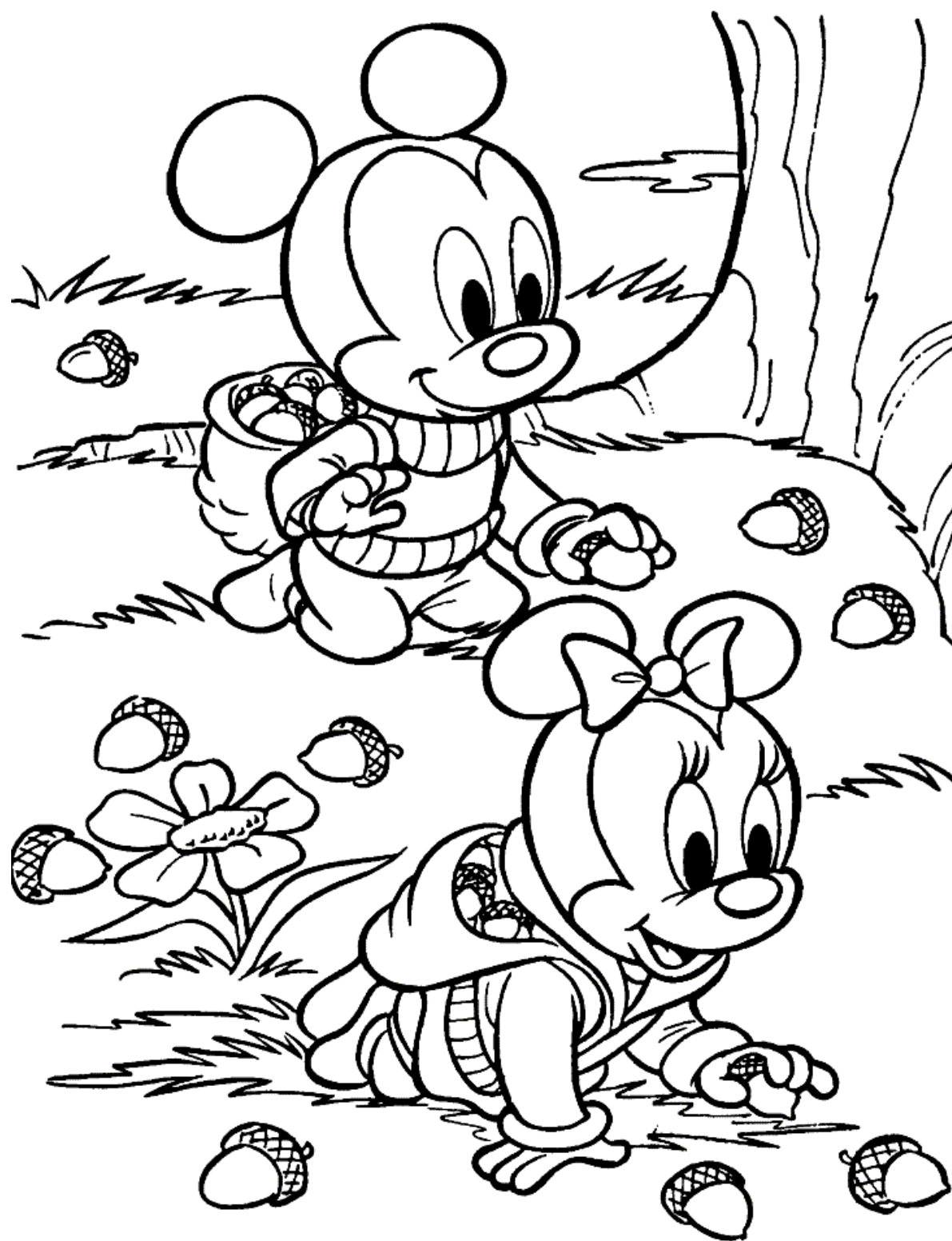
pasáči pežou brambory.

Sluníčko zachází kostel,

pasáči lezou na postel.

VYMALUJTE SI TENTO PĚKNÝ PODZIMNÍ OBRÁZEK

TROCHA KULTURY

Jedna paní měla kulturní zážitek a tak se hned musela svěřovat:

Malý autobusový zájezd

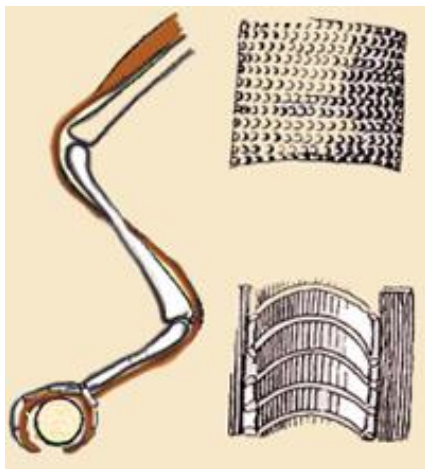
Otakar mi dal radu, kde se dobře naobědváme. Byla to opravdu výborná restaurace, po obědě nám jako moučník podali borůvkový koláč. Neplatili jsme hotově, letos přišli v oblibu šeky. Náš šéf je gentleman, o naše výdaje se postaral. Cestou jsme viděli plakat ubohé malé děcko. Dali jsme mu bonbony a viděli jsme, jak hned mlsalo mezi doznívajícími vzlyky. Ale pak nás potkala i daleko horší věc. Náš řidič autobusu chytil do nohy nějaký virus a lkal a nařikal jako malý. Přítel lékař mu řekl: "Já ti tu slavnostně slibuji, že tě to za chvíli přejde." Dívala jsem se, jak mu koleno ošetřuje a jak obínadlo na koleno namotává. Náš šéf, coby vyhlášený rybář, měl opět velké štěstí - loni na výletě chytil velkou štikou, letos candáta. Výlet to byl bezvadný, pěkně jsme se pobavili, vtipkovalo se v autobusu a zpívalo celou cestu.

Že stále nevíte, co s tím? Tak vězte, že v těch předchozích řádcích je ukryto 12 názvů oper, jejichž autory jsou Dvořák, Smetana, Puccini, Strauss, Verdi, Massenet, Mozart a Foerster.

Řešení hádanky na čtvrté stránce!

PROČ NESPADNE PTÁK, KTERÝ USNUL NA VĚTVI?

Mnoho ptáků a taky domácí slepice spí na větvích a na bidýlkách. Napadlo vás, proč nespadnou? Pevná poloha ptáka je způsobena k tomu přizpůsobenými šlachami na nohou. Ptačí noha se usednutím skrčí a šlachy se napnou tak, že stáhnou prsty, které se jakoby uzamknou, sevřou. Otevřou se jen tehdy, když pták povstane. Kromě tohoto má ptačí noha ještě další „zařízení“. Ptačí nohy vespod jsou v řadách pokryty polokruhovitými vystouplými hrudkami, seřazenými v řadách. Ty se v sedící poloze vtlačí do šlach, na jejichž povrchu jsou rýhy. Tento princip připomíná vtlačení knoflíků do dírek. Podobné „zařízení“ mají na prstech také některé stromové opičky.

EZOPOVY BAJKY

Ezop žil v 6.století před naším letopočtem. Byl to propuštěný thrácký otrok. Připisuje se mu autorství velkého množství bajek. Ty byly v průběhu staletí převyprávěny, ale jejich podstata zůstává stejná. Vždy užitečné ponaučení. Některé z příběhů vám zde přiblížíme.

Bajka je krátké alegorické vyprávění ve verších nebo v próze. V bajce nejčastěji vystupují zvířata (bajka ezopská) nebo rostliny a věci s lidskými vlastnostmi. Bajka má obyčejně výchovný charakter, někdy žertovný, často kritický. Je to jeden z nejstarších literárních žánrů.

O pyšné lampě

Na stole stála svítící lampa , čistá a vyleštěná. Její světlo bylo zářivé a dopadalo na stůl i do celého pokoje.

Lampa byla na sebe velmi pyšná. Ani stůl, ani knihy nesvítily, jen ona zářila. Řekla: "Podívejte se na mě, nikdo z vás neumí svítit. Svítím víc, než měsíc na obloze i s hvězdami. Dovedu svítit tak, jako slunce!"

Co se tak chlubila, hrálo si u stolu malé kotě. Zatáhlo za cíp ubrusu a bác. Lampa spadla a zhasla. "Proč nám nesvítiš teď", ? řekla kniha. "Už ze mne nikdo nemůže číst, když nesvítiš! Ale podívej se, měsíc svítí dál!"

Stačilo malé kotě, aby tě sfouklo, ale měsíc, hvězdy i slunce vyzařují světlo navěky."

Poučení: Pýcha předchází pád.

Řešení hádanky : Trocha kultury

Armida - Dvořák
Manon - Massenet
Aida - Verdi
Jakobín - Dvořák

Dalibor - Smetana
Bohéma - Puccini
Rusalka - Dvořák
Tosca - Puccini

Libuše - Smetana
Salome - Strauss
Titus - Mozart
Eva - Foerster

STŘEVÍCE Z TĚSTA

Pověst z Litomyšle z roku 1900

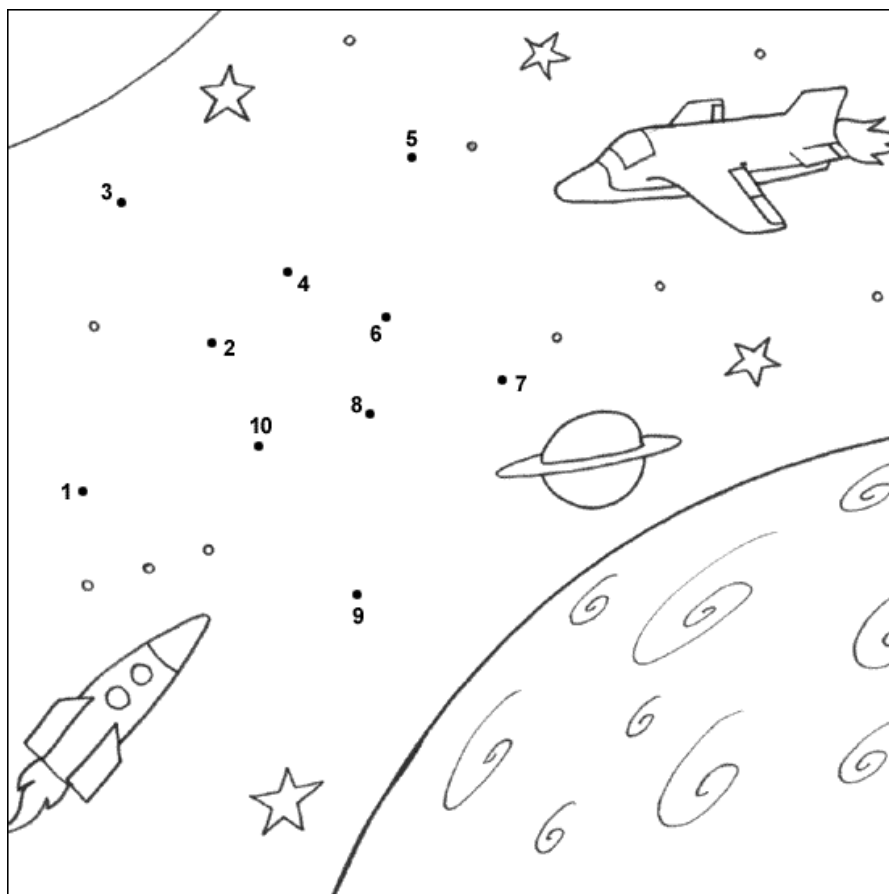

Před dávnými lety zde žila hraběcí rodina Chamaré. Jedna hraběnka toho rodu žila nesmírně prostopášně tak, že jí nebylo nic dost nádherné. Umínila si, že si dá každý den péci několik různě vyzdobených střevíců z toho nejlepšího těsta. Pekař jí také skutečně každodenně dodával mnoho párů takových střevíců. Činila tak nějaký čas, až upadla do těžké nemoci. Všichni lidé v její nemoci viděli trest

za prostopášné šlapání po božím daru, chlebu, z něhož by se mnozí hladoví najedli.

Hraběnce bylo stále hůře, blížila se její smrt. Když ji všichni vybízeli, aby se kála, předsevzala si, že usmíří rozhněvanou spravedlnost dobrým skutkem za spásu své duše. Ustanovila, aby pravidelně za ni bylo modlení a chléb chudým aby se rozdával z těsta té jakosti, jako byly její střevíce. Potomci hraběncini dbali, aby tato její poslední vůle byla plněna.

Jednou se stalo, že kantor, který prováděl modlení usnul, když se měl odebrat do kostela. Byl probuzen klepáním na rameni. Když procitl, viděl odcházející hraběnku ve žlutých pantofličkách. Věřil, že ho takto přišla upomenout na jeho povinnosti.

ZVÍŘATA AUSTRÁLIE

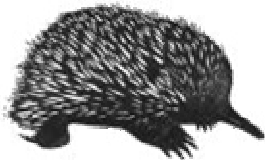
Ptakopysk, ježura a ledňáček kookaburra patří mezi známé a oblíbené živočichy, které v přírodě nalezneme pouze v Austrálii. Proto byly vybrány jako symboly olympijských her. Ptakopysk a ježura jsou vejcorodí savci, neboť mláďata se rodí z vajec a sají mateřské mléko.

PTAKOPYSK

Ptakopysk je podivný tvor, který vypadá, jakoby byl sešitý z několika různých zvířat. Končetiny vypadají jako kachní, prsty jsou spojené plovacími blánami a zakončeny drápy. Ptakopysk žije v norách na břehu řek. Je dobrý plavec a do vody chodí lovit svou potravu - převážně za svítání nebo za soumraku. Živí se vodními živočichy, velmi si pochutná např. na racích, jejichž krunýře drtí širokým zobákem, který se také podobá kachnímu. Tělo má pokryto hustým kožichem, který je nepropustný pro vodu a je zakončeno ocasem, který ptakopysk používá jako kormidlo při plavání a má v něm zásoby tuku.

JEŽURA

Ježura australská se podobá zavalitému jezkovi. Tělo má pokryto hnědočernými chlupy, které se na zádech a bocích spojily v krátké ostny. V nebezpečí se ježura dokáže velmi rychle zahrabat, takže ze země za chvíli koukají jen ostny na zádech. Ježury se živí mravenci a termity, které nalepují na svůj dlouhý jazyk. Ten je vystřelován z rourkovitě srostlé bezzubé tlamičky. V létě jsou ježury aktivní v noci, neboť teplo nemají právě v oblibě.

KOOKABURRA - je největší ledňáček na světě. Je veliký asi 45 cm, má mohutný zobák a velkou hranatou hlavu. Živí se drobnými živočichy - hmyzem, hady a ještěrkami. Svou oběť někdy zabíjí zajímavým způsobem - zobákem chytne hada za hlavou, vynese jej do velké výšky a pustí jej na zem. Často žije i v blízkosti lidských obydlí. Má zvláštní hlas, který zní jako lidský smích, kterým ráno budí široké okolí. Proto se mu říká smějící se ledňáček.

PODZIMNÍ STRAŠÁČEK Z KARTONU OD VAJÍČEK

Zdroj: TOPP 2004 - Tvoříme z krabiček od vajíček

Materiál:

- Ø špička z papírové krabičky od vajíček vysoká 6,5 cm (díl mezi vajíčky)
- Ø špička z papírové krabičky od vajíček vysoká 4 cm (díl pod vajíčky)
- Ø 1 vatová kulička průměr 2-3 cm
- Ø temperové barvy
- Ø barevné lýko, kukuřičné šustí nebo fousy na vlásky
- Ø barevné korálky nebo kousek plyšového drátku
- Ø špejle, plastelína

Postup:

Vyšší špičku vystříženou z krabičky od vajíček na konci nastříhejte jako třásně. Nižší špičku můžete navlhčením zvlhnout, ale není to nutné, záleží, jaký tvar klobouku se vám líbí, fantazii se meze nekladou. Poté obě špičky pomalujete temperovými nebo akrylovými barvami. Na vzniklé tělíčko nalepte záplaty vystříhané ze zbytků krabiček, které také pomalujete jinou barvou, než tělíčko.

Ze zbytků krabičky rovněž vystříhejte ruce, pomalujte a přilepte na tělo strašáka. Na vatovou kuličku namalujte obličej a přilepte vlasy. Zde záleží na materiálu, který vám bude nejvíce vyhovovat. Poté navléknete na špejli tělíčko, hlavičku. Tělíčko můžete na špejli nalepit nebo zajistit korálkem, modelínou nebo voskem.

Na závěr přilepte na hlavičku klobouk. Tělíčko můžete dozdobit knoflíky z půlek korálků, kousků plyšového drátku nebo z čehokoliv jiného.

Tip: když budete jednotlivé díly lepit tavící pistolí, nebudete čekat na zaschnutí lepidla a můžete hned pracovat dál.

Chceš, aby Tvůj obrázek visel na nástěnce v knihovně?

Není nic jednoduššího!

Namaluj **svůj** obrázek do rámečku, připiš svoje jméno, příjmení a věk, a odevzdej obrázek při své příští návštěvě v knihovně.

Téma obrázku na měsíc říjen je: **JAKÉKOLIV AUSTRALSKÉ ZVÍŘÁTKO**

